

ראודר בנימין

להיות רפי גינת

צריך עור עבה במיוחד כדי לקחת הביתה שכר של 10 מיליון שקל ממפעל שמפסיד באותה תקופה למעלה מ-100 מיליון. בעיקר אם אתה המנהל של אותו מפעל. רפי גינת אינו משורר רגיש, זה לא חדש. ועדיין, אני שואל מה עבר בראשו כשהגיעו אליו שני הנציגים של לאודר והציעו לו את תפקיד מנכ"ל ערוץ 10. האם, כמו בסרטי האנימציה לילדים, נשמע קול תקתוק קופה רושמת וסימן של \$ הופיע באישוניו? האם הייתה זו אהבת כסף בלבד, או שהוא גם חשב שהוא, גינת, ישבור את הנאחס של הערוץ המוכה, ויהיה הראשון שיעביר אותו מהאזור הפילנתרופי לתחום העסקים הלגיטימיים? כך או כך, התוצאה של אותו מפגש הייתה שגינת חתם על הסכם לחמש שנים, שמבטיח לו שכר (ניהול) וחוזת הפקה (על "כלבוטק") בסך של כמה עשרות מיליוני שקלים. כל זאת, בערוץ שהפסיד עד רגע כניסתו לתפקיד יותר מ-1.3 מיליארד שקל.

מאז שהתפרסמה בתחילת החודש הידיעה על כך שהוא מסיים את תפקידו, שמעתי מאנשים בתעשייה שאסור לשכוח מי החתים אותו על החוזה השערורייתי. "תזכור את אבי בלשניקוב ומיכל גרייבסקי (נציגיו של רונלד לאודר בערוץ 10) ואת האינטרסים האישיים שהיו להם". אני זוכר. לגמרי. אלה השניים שהסבירו לי למה צריך להתקפל ולהתנצל בפני מר שלדון אדלסון. ממה הם עשויים ומה מדריך אותם, הבנתי כבר אז. אבל בהקשר הזה מעניינת אותי דווקא התודעה הגינתית.

יש מצב שהוא באמת היה בטוח שביאי את הישועה לערוץ האומלל ולכן מגיע לו כל גרוש. מצד שני, גינת הוא איש אינטליגנטי, הוא בטח זכר שהרפתקאות ניהול קודמות שלו לא הסתיימו בהצלחות מסחררות (עריכה וניהול של "העולם הזה" לכשנתיים, כשזמן קצר לאחר מכן נסגר השבועון ששרד עד בואו מעל ל-50 שנה; עורך ראשי ב"ידיעות אחרונות" לתקופה של פחות משנתיים), אז למה שדווקא הוא יצליח איפה שלא הצליחו אושיות ניהול מהענף עם ניסיון רב מאחוריהן? בזכות "כלבוטק"? יכול להיות שהאיש כל כך מלא בעצמו, עד שבאמת ובתמים האמין שאם ייקח את הבסטת הוותיקה שלו מימי רשות השידור ויעביר אותה לערוץ 10 כל הפאזל המסובך הזה יסתדר מעצמו?

אני לא שוכח שמדובר באיש שהמציא את המושג "קומבינה", אותו הוא נוהג לשאוג דרך קבע בתכניתו באופן שכבר סיפק פרנסה לא רעה לשלל חקיינים. אני חושב שכשהגיע אליו הצמד בלשניקוב וגרייבסקי לפגישה שבה הוצע לו התפקיד, הוא זיהה אותו, את המושג שהמציא

והאם אפילו טאלנט מלא בעצמו לא היה צריך לנחש שברגע שהתכנית תעבור למסך של ערוץ 10 היא תאבד לפחות שליש מצופיה? אמנם כשעלתה "כלבוטק" באפריל של השנה שעברה על מסך ערוץ 10 היא רשמה בתכנית הראשונה רייטינג מהסוג שהביאה באופן די קבוע בערוץ 2 - 23.5%. זה רייטינג מסחרר במושגי ערוץ 10 אבל, כצפוי, מדובר היה בהבלחה חד-פעמית וכך הוא צנח משבוע לשבוע, עד שבינואר השנה הגיע לשפל של 5.5%. סך הכול השיגה התכנית ממוצע עונתי של 13.6% בעונתה הראשונה בערוץ 10, ועל פי "דה מרקר" הסבה לערוץ עד כה הפסדים הנאמדים בלמעלה מ-5 מיליון שקל (החישוב: עלות התכנית ביחס להכנסות שהתקבלו מהפרסומות ששודרו במהלכה). בתחקיר "דה מרקר" שפורסם בתחילת יוני השנה נכתב כי גינת מקבל מהערוץ שניהל עבור הפקת תכנית בודדת של כלבוטק 400 אלף שקל ובנוסף עוד 50 אלף שקל בכל שבוע למימון שכר צוות התכנית. כיוון שבהסכם גם הובטח לגינת שימוש חנימי באולפן שבו מצולמת התכנית, אני מוכן להעריך שעלות תכנית בודדת לא חצתה את ה-200 שקל וייתכן שאני מגזים בגדול. אבל גם כך החישוב פשוט: רווח של מינימום רבע מיליון שקל לכל תכנית. הייתי בעבר שותף בחברת הפקות, ואני יודע לומר שאין עוד תכנית פריים טיים בטלוויזיה בישראל שרווחיה הם 60% מסך עלותה. ב"דה מרקר" העריך אמיר טייג שיחד עם שכרו החודשי כמנכ"ל הרוויח גינת בתקופה של שנה וחצי כ-10 מיליון שקל. ברוטו, כמובן. הערכה בשוק היא שבאותו פרק זמן הפסיד ערוץ 10 קרוב ל-150 מיליון שקל. הכסף רובו ככולו הגיע מכיסו של משקיע אחד, המיליארדר רונלד לאודר, שלו הבטיחו נציגיו עם החתמתו של גינת שהנה הגיע מר טלוויזיה, תמו הצרות ותוך זמן לא רב הערוץ יישא את עצמו בלי להזדקק להזרמות התכופות מצדו. לקח ללאודר פחות משנה לזהות שההפסדים לא רק שלא נעלמו אלא נטו להכפיל את עצמם. הוא השליך על השולחן עוד 10 מיליון דולר כמתנת פרידה ונס על נפשו.

ובחזרה אל העבר המבטיח - זמן לא רב אחרי שנכנס לחדר המנכ"ל בבית הוורד, סיפרו לי חברים מהערוץ בהתפעלות שהם לא הצליחו לאתר יומיים רצופים שבהם החנה גינת מכונית זהה בחניית המנכ"ל. יום אחד הפורשה 911, יום

שני המרצדס 600S, יום שלישי שברולט קורבט בשחור CIA. גינת, מתברר, והאמת שזה מפתיע, לא זיהה את רוח התקופה. רק כדי שתבינו על מה אני מדבר: המנכ"ל שקדם לו, יוסי ורשבסקי, הגיע כל בוקר אל אותו מקום חניה עם הונדה סיוויק. מדובר היה במכונית עם נפח מנוע של 1,400 סמ"ק, שלא ממש סחבה בעליות לירושלים, בעיקר לא כשהופעל המזגן.

אני חושב שכאן המקום לשתף אתכם במעט נתונים על שכרם של אנשי חברת החדשות, שאותה היה לי הזכות לנהל במשך תקופה, פשוט כדי שיהיה לכם מדד להשוואה וכדי שתבינו מה בטח חשבו שם העובדים, שראו את שלל מכוניות הפאר המתחלפות ובטח אחרי שנחשפו למספרים ב"דה מרקר".

להלן: ממוצע השכר של רוב עובדי החדשות (כ-75 אחוזו מבין 300 העובדים) היה קצת יותר מ-7,000 שקל ברוטו. בניגוד לשמועות ולטוקבקים, לא יותר מעשרה עובדים הרוויחו מעל 40 אלף שקל לחודש, ובהם טאלנטים בולטים ומנהלים בכירים. מאז עוד הידלדלו השורות וקוצצו המשכורות שוב ושוב.

אז מה נראה לכם? האם גינת חשב שהוא הולך לעשות את זה ולהראות לכל התעשייה איך צריך לנהל ערוץ טלוויזיה מסחרי, שלמעלה מעשור לא מצליח להחזיק את עצמו מול מתחרה גוליית בממדי, בשוק רווי רגולציה כבדה, עוגת פרסום שלא גדלה כבר שש שנים ומורל הולך וצונח אצל עובדים למודי סבל?

אני ממש רוצה לתת לו את קרדיט התמימות הזו, אני רוצה לחשוב שהוא האמין ביכולותיו כמנהל וכאייקון טלוויזיוני, ובדרך אפילו זכר שהוא הופך אחראי לגורלם של כ-400 עובדים ועוד כמה מאות משפחות שתלויות בערוץ הזה לפרנסה ישירה ומיידית.

אבל אם כך, למה התנגד עכשיו לתכנית החדשה של העובדים להניח לתחרות הבלתי אפשרית מול ערוץ 2 ולנסות לקבל את אישור המדינה להתמקד במה שהם יודעים לעשות הכי טוב, חדשות ואקטואליה? אולי כי במצב הזה אף אחד לא ימשיך לשלם את הסכומים המופרכים עבור תכניתו? וגם משכורת המנכ"ל תעבור תספורת רצינית?

// צילום: חשה שי, פלאש 90

אני לא שוכח שמדובר באיש שהמציא את המושג "קומבינה", אותו הוא נוהג לשאוג דרך קבע בתכניתו באופן שכבר סיפק פרנסה לא רעה לשלל חקיינים. אני חושב שכשהגיע אליו הצמד המתואר בתחילת המאמר הזה לפגישה שבה הוצע לו התפקיד, הוא זיהה אותו, את המושג שהמציא. ולמרות שהבין לגמרי את מגבלות הערוץ ואת הפסדיו הבלתי נתפסים, הוא פשוט לא התאפק מול האפשרות לעשות מכה של מיליונים רבים בערוב הקריירה שלו. יש מי שיחשוב שזה לגיטימי. אני חושב שזה מושחת.

בימים אלה החלו אנשי הנואשים של הערוץ לנהל קמפיין במטרה לשנות את ייעודו של ערוץ 10 וכנגזרת להקל גם על החובות הרגולטוריים להם הוא מחויב. המטרה שלהם - לקבל הכרה כערוץ אקטואליה ולצאת מהתחרות המטורפת מול ערוץ 2, תחרות שגורמת לערוץ לדמם ללא הפסקה כבר יותר מ-12 שנים. בלי ריאליטי ודרמות יקרות ועם כמחצית מהתקציב הנוכחי, חברת החדשות המוציאת של הערוץ תמלא את הפריים

עם תכניות שונות בהפקתה (דיוקנים, מסעות מצולמים נוסח "דין וחשבון" של רינו צרוה, אולי אפילו תכנית אירוח שעלותן זולה יחסית). רייטינג שעות הפריים טיים צפוי לנוע בין 8-12 אחוז ויש סיכוי טוב שלראשונה בתולדותיו זה יספיק כדי שהערוץ יצליח להחזיק את עצמו.

אני מודה שניסיון לנתח את המצב באופן אובייקטיבי לא עושה חסד עם הרעיון.

האם זה אומר שערוץ 2 יחזור להיות מונופול בשוק הטלוויזיה המסחרית? מה יהא על התחרות בתחומי הבידור והדרמה? ומה יהא על היוצרים ועל המפיקים ועל שוק ההפקה, שגם במצב הנוכחי קורס בחלקו? ובכלל, הזיכיון/רישיון של ערוץ 10 לא היה על תחום האקטואליה. האם זה יעמוד במבחן משפטי? ואם ינסו לשנות את הסטטוס באמצעות תיקון חקיקה בכנסת, האם ראש הממשלה, גיבור תחקיר "ביבי טורס", לא ינסה שוב לשלוח את רביב דרוקר לחפש פרנסה במקום אחר?

מצד שני, הניסיון של שר התקשורת ליצור מציאות תחרותית בענף הטלוויזיה המסחרית (אחרי שערוץ 10 ייסגר לפי תחזית משרד התקשורת בסוף השנה), בכך שיאלץ את זכייניות ערוץ 2 להיפרד ולהתמגחדש בשני ערוצים נפרדים, גם הוא נשמע מעט מופרך. קשת ורשת לא רוצות. טוענות שזה יגרום להפסדים גדולים ובכלל, טוב להן ככה. והרי בפעם האחרונה שהמדינה נעתרה לתחונת ערוץ 10 להקלות, דרשו וקיבלו זכייניות 2 הבטחה שהזיכיון שלהן יוארך עד 2017.

מה עושים עכשיו?

אולי בכל זאת ההצעה של אנשי 10 הגיונית. כי מה עדיף? שהתחזיות יתממשו, הערוץ ייסגר בסוף השנה, ואנחנו נישאר רק עם ערוץ מסחרי אחד וחברת חדשות אחת?

מצד נוסף, יש מצב שאני לא אובייקטיבי. אז כנראה צריך לשאול מישהו אחר. ●